Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

25. juni 2020*

»Annullationssøgsmål – regler for institutionerne – protokol om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester – Europa-Parlamentet – begrebet »budgetmøderækken«, der afholdes i Strasbourg (Frankrig) – artikel 314 TEUF – udøvelse af budgetkompetencen under en yderligere plenarmøderække i Bruxelles (Belgien)«

I sag C-92/18,

angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, anlagt den 7. februar 2018,

Den Franske Republik først ved E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas og B. Fodda, derefter ved E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly og J.-L. Carré, som befuldmægtigede,

sagsøger,

støttet af:

Storhertugdømmet Luxembourg først ved D. Holderer, C. Schiltz og T. Uri, derefter ved C. Schiltz og T. Uri, som befuldmægtigede,

intervenient,

mod

Europa-Parlamentet ved R. Crowe, U. Rösslein og S. Lucente, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Arabadjiev, Domstolens præsident, K. Lenaerts, som fungerende dommer i Anden Afdeling, og dommerne P.G. Xuereb, T. von Danwitz (refererende dommer) og A. Kumin,

generaladvokat: G. Hogan,

justitssekretær: fuldmægtig V. Giacobbo-Peyronnel,

* Processprog: fransk.

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. januar 2020,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 I stævningen har Den Franske Republik nedlagt påstand om annullation af fire retsakter fra Europa-Parlamentet angående vedtagelsen af Den Europæiske Unions årlige budget for regnskabsåret 2018 (herefter samlet »de anfægtede retsakter«), nemlig:

– dagsordenen for Parlamentets plenarmøde den 29. november 2017 (dokument P8_0J (2017)11-29), for så vidt som forhandlingerne om det fælles udkast til Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018 er opført herpå

– dagsordenen for Parlamentets plenarmøde den 30. november 2017 (dokument P8_0J (2017)11-30), for så vidt som en afstemning ledsaget af stemmeforklaringer vedrørende dette fælles udkast er opført herpå

– Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 30. november 2017 (dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV(2017)0458) om det nævnte fælles udkast og

– retsakt af 30. november 2017, hvorved Parlamentets formand fastslog, at Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018 var endeligt vedtaget.

Retsforskrifter

2 Den eneste artikel, litra a), i protokol nr. 6 om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester, vedhæftet som bilag til EU-traktaten, EUF-traktaten og Euratomtraktaten (herefter »protokollen om institutionernes hjemsteder«), bestemmer følgende:

»Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.«

3 Artikel 314 TEUF bestemmer:

»Europa-Parlamentet og Rådet fastlægger efter en særlig lovgivningsprocedure Unionens årlige budget i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

[…]

3. Rådet vedtager sin holdning til budgetforslaget og sender den til Europa-Parlamentet senest den 1. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører. […]

4. Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på 42 dage efter modtagelsen

[…]

c) med et flertal af sine medlemmer vedtager ændringer, sendes det således ændrede forslag til Rådet og Kommissionen. Formanden for Europa-Parlamentet indkalder efter aftale med formanden for Rådet straks til et møde i Forligsudvalget. […]

5. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal medlemmer, der repræsenterer Europa-Parlamentet, har til opgave på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger inden for en frist på 21 dage efter indkaldelsen at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og et flertal af de medlemmer, der repræsenterer Europa-Parlamentet.

[…]

6. Hvis Forligsudvalget inden for den frist på 21 dage, der er omhandlet i stk. 5, når til enighed om et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet hver især en frist på fjorten dage fra datoen for opnåelsen af denne enighed til at godkende det fælles udkast.

7. Hvis inden for den frist på 14 dage, der er omhandlet i stk. 6,

a) Europa-Parlamentet og Rådet begge godkender det fælles udkast eller undlader at træffe afgørelse, eller hvis en af disse institutioner godkender det fælles udkast, mens den anden undlader at træffe afgørelse, anses budgettet for endeligt vedtaget i overensstemmelse med det fælles udkast, eller

b) Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer, og Rådet begge forkaster det fælles udkast, eller hvis en af disse institutioner forkaster det fælles udkast, mens den anden undlader at træffe afgørelse, forelægger Kommissionen et nyt budgetforslag, eller

[…]

d) Europa-Parlamentet godkender det fælles udkast, mens Rådet forkaster det, kan Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmer og tre femtedele af de afgivne stemmer, inden for en frist på fjorten dage fra datoen for Rådets forkastelse beslutte at bekræfte alle eller nogle af de ændringer, der er nævnt i stk. 4, litra c). Hvis en ændring foretaget af Europa-Parlamentet ikke bekræftes, bevares den holdning, der er godkendt i Forligsudvalget, med hensyn til den budgetpost, som den pågældende ændring vedrører. Budgettet anses for endeligt vedtaget på dette grundlag.

[…]

9. Når den i denne artikel foreskrevne procedure er afsluttet, fastslår Europa-Parlamentets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af traktaterne og de i medfør af disse udstedte retsakter, navnlig vedrørende Unionens egne indtægter og balancen mellem indtægter og udgifter.«

Sagens baggrund

4 Den 7. oktober 2015 vedtog Parlamentet kalenderen for dets plenarmøderækker for 2017, der bl.a. fastsatte, at der skulle holdes ordinære plenarmøderækker i Strasbourg (Frankrig) fra den 23. til den 26. oktober, fra den 13. til den 16. november og fra den 11. til den 14. december 2017 samt en yderligere plenarmøderække den 29. og den 30. november 2017 i Bruxelles (Belgien).

5 I april 2017 fastlagde Rådet, Parlamentet og Kommissionen den pragmatiske tidsplan med oplysning om de centrale datoer, som disse institutioner fastsatte for de forskellige trin i budgetproceduren for regnskabsåret 2018, og navnlig for en eventuel samrådsprocedure.

6 Den 29. juni 2017 offentliggjorde Kommissionen et forslag til Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018. Den 13. september 2017 meddelte Rådet Parlamentet sin holdning til dette forslag. Efter en afstemning i Budgetudvalget og forhandlinger under den ordinære plenarmøderække, som blev afholdt i Strasbourg fra den 23. til den 26. oktober 2017, vedtog Parlamentet den 25. oktober 2017 en lovgivningsmæssig beslutning, der indeholdt ændringer til det nævnte forslag. Den 31. oktober 2017 indledtes budgetsamrådsproceduren mellem Parlamentet og Rådet. Denne procedure førte den 18. november 2017 til en aftale om et fælles udkast til Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018.

7 Den 30. november 2017 godkendte Rådet det fælles udkast til Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018. Parlamentet opførte forhandlingen og afstemningen om dette udkast på dagsordenen for den yderligere plenarmøderække, der blev afholdt i Bruxelles den 29. og den 30. november 2017. I en lovgivningsmæssig beslutning af 30. november 2017 godkendte Parlamentet nævnte udkast. Samme dag konstaterede Parlamentets formand på plenarforsamlingen, at Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018 var endeligt vedtaget.

8 Efter anlæggelsen af nærværende sag frifandt Domstolen ved dom af 2. oktober 2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787), Parlamentet i et søgsmål, der var anlagt af Den Franske Republik med påstand om annullation af retsakter, som Parlamentet havde vedtaget inden for rammerne af den procedure, der havde ført til vedtagelsen af Unionens budget for regnskabsåret 2017. Efter afsigelsen af denne dom bekræftede Den Franske Republik på Domstolens anmodning, at den havde til hensigt at opretholde sit søgsmål vedrørende Unionens budget for regnskabsåret 2018.

Retsforhandlingerne for Domstolen og parternes påstande

9 Den Franske Republik har nedlagt følgende påstande:

– De anfægtede retsakter annulleres.

– Retsvirkningerne af den retsakt, hvorved Parlamentets formand fastslog, at det almindelige budget for Unionen for regnskabsåret 2018 var endeligt vedtaget, opretholdes indtil dette budget vedtages endeligt ved en retsakt, der er i overensstemmelse med traktaterne, inden for en rimelig frist at regne fra Domstolens domsafsigelse i den foreliggende sag.

– Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

10 Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

– Subsidiært opretholdes retsvirkningerne af den retsakt, hvorved Parlamentets formand konstaterede, at Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018 var endeligt vedtaget, indtil en ny retsakt, der har til formål at erstatte den, træder i kraft inden for en rimelig frist.

11 Ved afgørelse truffet af Domstolens præsident den 26. april 2019 har Storhertugdømmet Luxembourg fået tilladelse til at intervenere til støtte for Den Franske Republiks påstande.

Søgsmålet

Parternes argumentation

12 Den Franske Republik, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, har anført et enkelt anbringende om, at de anfægtede retsakter har tilsidesat protokollen om institutionernes hjemsteder. I overensstemmelse med denne protokols eneste artikel, litra a), er Parlamentet forpligtet til at udøve den beføjelse vedrørende budgettet, som artikel 314, stk. 5, 6, og 9, TEUF tillægger det, i princippet i sin helhed under de ordinære plenarmøderækker, der afholdes i Strasbourg. I den foreliggende sag har denne institution ikke foretaget den nødvendige forening mellem kravene i disse artikler, idet den opførte forhandlingerne og afstemningen om det fælles udkast til Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018 i henhold til artikel 314, stk. 6, TEUF på dagsordenen for dens yderligere plenarmøderække, der fandt sted i Bruxelles den 29. og den 30. november 2017, og idet den ved formanden for Parlamentets retsakt, der var støttet på artikel 314, stk. 9, TEUF, konstaterede den endelige vedtagelse af dette budget under samme yderligere plenarmøderække.

13 Den Franske Republik har i denne forbindelse gjort gældende, at Parlamentet har begået et fejlskøn ved at fastlægge og dernæst fastholde kalenderen for de ordinære plenarmøderækker for 2017, således at det først kunne tage stilling til det fælles udkast til det årlige budget for regnskabsåret 2018 inden for den i artikel 314, stk. 6, TEUF fastsatte frist under den i foregående præmis nævnte yderligere plenarmøderække, som fandt sted i Bruxelles, og ikke under den ordinære plenarmøderække, som blev afholdt i Strasbourg.

14 Den Franske Republik er af den opfattelse, at det var muligt at forudsige datoen for, hvornår der ville blive opnået en aftale under samrådsproceduren. Den har i denne forbindelse indledningsvis bemærket, at den afstemning om budgetforslaget, som er foreskrevet i artikel 314, stk. 4, TEUF, altid finder sted under den anden ordinære plenarmøderække i oktober, den såkaldte »oktober II-mødeperiode«. Denne medlemsstat har dernæst anført, at efter Lissabontraktatens ikrafttræden er forligsproceduren systematisk blevet anvendt. Den har endelig tilføjet, at i det højst sandsynlige tilfælde, at denne procedure vil blive anvendt, vil der højst sandsynligt opnås enighed om en forligsaftale i de sidste dage af forligsperioden som omhandlet i artikel 314, stk. 5, TEUF. Under disse omstændigheder er Den Franske Republik af den opfattelse, at Parlamentet er forpligtet til at lægge den ordinære plenarmøderække i november i den fjerde eller den femte uge efter »oktober II-mødeperioden«, eftersom denne institution ifølge Den Franske Republik højst sandsynlig kan tage stilling til det fælles udkast til budget i løbet af en ordinær plenarmøderække, der bliver afholdt i Strasbourg inden for den frist på 14 dage, der er fastsat i artikel 314, stk. 6, TEUF. I den foreliggende sag havde nævnte institution imidlertid planlagt den ordinære plenarmøderække til at skulle afholdes i november 2017 i den tredje uge efter »oktober II-mødeperioden« 2017, hvilket forhindrede den i at udøve sine beføjelser vedrørende budgettet i Strasbourg i henhold til artikel 314, stk. 6, 7 og 9, TEUF.

15 Den Franske Republik har gjort gældende, at Parlamentet under alle omstændigheder kunne have ændret kalenderen for de ordinære plenarmøderækker, efter fastlæggelsen af den pragmatiske tidsplan, som efter fælles aftale mellem EU-institutionerne oprettede en tidsplan for afviklingen af budgetproceduren. Efter fastlæggelsen af sidstnævnte kalender havde Parlamentet fået bekræftet, på hvilke datoer budgetsamrådsproceduren ville finde sted, og datoerne for møderne i Forligsudvalget efter »oktober II-mødeperioden«, i det højst sandsynlige tilfælde, at en sådan ville blive anvendt.

16 Parlamentet har gjort gældende, at det ikke begik et fejlskøn, da det udøvede sine beføjelser vedrørende budgettet i henhold til artikel 314, stk. 6, 7 og 9, TEUF under den yderligere plenarmøderække, der fandt sted den 29. og den 30. november 2017. Henset til uforudsigeligheden med hensyn til budgetproceduren var det på tidspunktet for fastsættelsen af mødekalenderen for de ordinære

plenarmøderækker for 2017 pr. definition usikkert, om en sådan samrådsprocedure ville blive anvendt, hvornår den eventuelt ville blive indledt eller i givet fald afsluttet som følge af enighed om det fælles udkast til årligt budget.

Domstolens bemærkninger

17 Som det fremgår af artikel 314, stk. 10, TEUF, er Parlamentet forpligtet til at udøve de beføjelser vedrørende budgettet, der tilkommer det, under iagttagelse af traktaterne og de i medfør af disse udstedte retsakter.

18 For det første skal denne institution overholde protokollen om institutionernes hjemsteder, som ifølge artikel 51 TEU udgør en integrerende del af traktaterne. Den eneste artikel, litra a), i denne protokol bestemmer, at »Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken«.

19 Domstolen har i denne forbindelse i præmis 32, 35 og 37 i dom af 2. oktober 2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787), fastslået, at i mangel af præcision i denne protokols eneste artikel, litra a), skal udtrykket »budgetmøderækken« anses for at henvise til alle plenarmøderækkerne, i løbet af hvilke Parlamentet udøver sine beføjelser vedrørende budgettet, og til alle de retsakter, der vedtages af denne institution med henblik herpå. Parlamentets udøvelse af dets budgetkompetence i plenarforsamlingen er nemlig et grundlæggende punkt i Unionens demokratiske proces, og den kræver bl.a. en offentlig debat i plenarforsamlingen, som gør det muligt for Unionens borgere at få kendskab til de forskellige politiske holdninger, som kommer til udtryk, og derved danne sig en politisk mening om Unionens handlinger. Gennemsigtigheden af den parlamentariske debat i plenarforsamlingen kan desuden styrke den demokratiske legitimitet af budgetproceduren i forhold til borgerne i Unionen og troværdigheden af dennes handlinger. Under disse omstændigheder omfatter udtrykket »budgetmøderækken«, der fremgår af den eneste artikel, litra a), i protokollen om institutionernes hjemsteder, ikke blot den ordinære plenarmøderække, der er fastsat med henblik på undersøgelsen af budgetforslaget ved førstebehandlingen i medfør af artikel 314, stk. 4, TEUF, men også andenbehandlingen i medfør af artikel 314, stk. 6, TEUF, der sikrer en offentlig debat og afstemning i plenarforsamlingen om det fælles udkast til årligt budget efter samrådsproceduren.

20 For det andet er Parlamentet forpligtet til at overholde de krav, som artikel 314 TEUF pålægger det, ved udøvelsen af dets beføjelser vedrørende budgettet i plenarforsamlingen. De deadlines og frister, der er fastsat i denne bestemmelse, tilsigter at sikre vedtagelsen af Unionens årlige budget inden udgangen af det år, der går forud for det pågældende regnskabsår, og tilsidesættelsen af disse kan i givet fald føre til anvendelsen af artikel 315 TEUF om et foreløbigt budget (dom af 2.10.2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787, præmis 38).

21 Såfremt der ikke har været en debat og en afstemning i Parlamentet om det fælles udkast til årligt budget inden for den frist på 14 dage, der er opstillet ved artikel 314, stk. 6, TEUF, kan dette udkast vedtages af Rådet alene under de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 7, litra a). Det er imidlertid af særlig betydning for gennemsigtigheden og den demokratiske legitimitet af Unionens handlinger, som kommer til udtryk gennem hele proceduren for vedtagelsen af det årlige budget, at Parlamentet udøver den kompetence, der påhviler det i henhold til artikel 314, stk. 6, TEUF, og at det udtaler sig på plenarforsamlingen om dette fælles udkast (dom af 2.10.2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787, præmis 40).

22 For det tredje bemærkes, at for så vidt som den eneste artikel, litra a), i protokollen om institutionernes hjemsteder og artikel 314 TEUF har samme juridiske værdi, kan de krav, der følger af den første af disse artikler, ikke som sådan veje tungere end dem, der følger af den anden, og omvendt.

Anvendelsen af disse skal foretages fra sag til sag, under overholdelse af det nødvendige forlig af disse krav og en passende balance mellem disse (dom af 2.10.2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787, præmis 42).

23 Det fremgår i øvrigt af fast retspraksis, at protokollen om institutionernes hjemsteder reguleres ved den gensidige overholdelse af medlemsstaternes og Parlamentets respektive kompetencer og af en gensidig pligt til loyalt samarbejde (dom af 2.10.2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

24 Parlamentet er således forpligtet til at udøve sine beføjelser vedrørende budgettet i løbet af en ordinær plenarmøderække i Strasbourg, dog uden at denne forpligtelse, der følger af den eneste artikel, litra a), i protokollen om institutionernes hjemsteder, er til hinder for, at det årlige budget – såfremt tvingende hensyn, der er knyttet til den problemfrie afvikling af budgetproceduren som fastsat i artikel 314 TEUF, kræver det – debatteres, og at der stemmes om det under en yderligere plenarmøderække i Bruxelles. En afvikling af denne procedure, der på absolut måde prioriterer overholdelsen af denne protokols eneste artikel, litra a), til skade for Parlamentets fuldstændige deltagelse i den nævnte procedure, ville være uforenelig med den nødvendige forening af de krav, der følger af disse bestemmelser, jf. nærværende doms præmis 22 (dom af 2.10.2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787, præmis 44).

25 Hvad angår domstolsprøvelsen af overholdelsen af de krav, der følger af nærværende doms præmis 22-24, har Domstolen i præmis 45 i dom af 2. oktober 2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787), præciseret, at Parlamentet, når det foretager den nødvendige forening mellem kravene i den eneste artikel, litra a), i protokollen om institutionernes hjemsteder og kravene i artikel 314 TEUF, har en skønsbeføjelse, som følger af de tvingende hensyn, der er knyttet til den problemfrie afvikling af budgetproceduren. Denne domstolskontrol vedrører således spørgsmålet om, hvorvidt Parlamentet ved at udøve en del af sine beføjelser vedrørende budgettet i løbet af en yderligere plenarmøderække i denne henseende har begået fejlskøn.

26 Det er i lyset af disse betragtninger, at det skal undersøges, om de anfægtede retsakter overholder den nødvendige forening af de krav, der følger af den eneste artikel, litra a), i protokollen om institutionernes hjemsteder og af artikel 314 TEUF.

27 Selv om Den Franske Republik har anerkendt, at den yderligere plenarmøderække, der blev afholdt i Bruxelles den 29. og den 30. november 2017 inden for rammerne af kalenderen for de ordinære plenarmøderækker for 2017, var den eneste måde, som Parlamentet kunne tage stilling til det fælles udkast til Unionens årlige budget for regnskabsåret 2018 inden for den i artikel 314, stk. 6, TEUF fastsatte frist, har den, støttet af Storhertugdømmet Luxembourg, gjort gældende, at denne institutions ændring af denne parlamentariske mødekalender er behæftet med et fejlskøn. Ifølge disse medlemsstater ville det have været muligt at ændre denne kalender på en måde, der kunne have muliggjort debatten og afstemningen af det fælles udkast til Unionens årlige budget for regnskabsåret for 2018 i Strasbourg inden for denne frist. Muligheden for at foretage en sådan ændring eller til og med en ændring af kalenderen for de ordinære plenarmøderækker for 2017, forelå ifølge disse medlemsstater såvel ved fastlæggelsen af denne kalender den 7. oktober 2015, som efter fastlæggelsen af den pragmatiske tidsplan i april 2017.

28 Hvad for det første angår fastsættelsen af den parlamentariske mødekalender for 2017 den 7. oktober 2015, hviler Den Franske Republiks argumentation, som støttes af Storhertugdømmet Luxembourg, på den forudsætning, at datoen, hvorpå Forligsudvalget nåede til enighed om et fælles udkast til det årlige budget, var rimelig forudsigelig for Parlamentet på tidspunktet for fastsættelsen af den nævnte mødekalender.

29 Domstolen har imidlertid afvist en sådan antagelse, idet den i præmis 50 i dom af 2. oktober 2018, Frankrig mod Parlamentet (Udøvelse af budgetkompetencen) (C-73/17, EU:C:2018:787), fastslog, at på tidspunktet for fastsættelsen af mødekalenderen for de ordinære plenarmøderækker var både anvendelsen af samrådsproceduren og datoen, hvorpå denne procedure ville blive afviklet og afsluttet, i givet fald på grund af enighed om det fælles udkast til årligt budget, i princippet usikker.

30 Der er ingen af de forhold, som Den Franske Republik og Storhertugdømmet Luxembourg har gjort gældende, som kan rejse tvivl om de betragtninger vedrørende budgetprocedurens uforudsigelighed, som ligger til grund for den i den foregående præmis nævnte retspraksis.

31 Disse medlemsstaters argumentation, hvorefter Parlamentet skal fastlægge den ordinære plenarmøderække i november enten i den fjerde eller den femte uge efter »oktober II-mødeperioden«, indebærer nødvendigvis, at denne institution råder over en skønsbeføjelse med henblik herpå. Det skal navnlig bemærkes, at eftersom Den Franske Republik baserer sig på en konstatering af, at en sådan planlægning »øger sandsynligheden for«, at der vil være en debat og afstemning om det fælles udkast til budget under den ordinære plenarmøderække i november, der afholdes i Strasbourg, indebærer dette, at den nærmere bestemt har anerkendt, at en sådan planlægning ikke kan sikre, at en debat og afstemning rent faktisk kan finde sted i Strasbourg, hvilket bevirker, at Den Franske Republik har bekræftet, at planlægningen af den parlamentariske mødekalender ikke fjerner budgetprocedurens uforudsigelighed.

32 Det skal følgelig lægges til grund, at Parlamentet holdt sig inden for grænserne af den skønsbeføjelse, der er henvist til i nærværende doms præmis 25, da det den 7. oktober 2015 fastlagde sin kalender for de ordinære plenarmøderækker for 2017.

33 Den Franske Republik har for det andet foreholdt Parlamentet, at det ikke ændrede denne kalender, efter at den pragmatiske tidsplan for budgetproceduren 2018 var blevet fastlagt i april 2017 med den begrundelse, at denne pragmatiske tidsplan bekræftede datoerne for samrådsproceduren i tilfælde af, at denne proceduren ville blive anvendt, hvilket var højst sandsynligt.

34 Den pragmatiske tidsplan præciserede imidlertid de datoer, som Rådet, Parlamentet og Kommissionen i april 2017 havde fastlagt for budgetproceduren for regnskabsåret 2018, og navnlig for en eventuel samrådsprocedure, uanset at budgetprocedurens uforudsigelighed kunne forhindre disse institutioner i at overholde de planlagte frister.

35 Hvad angår denne uforudsigelighed har Parlamentet, uden at blive modsagt herom, påpeget, at det var svært at forudsige udfaldet af forligsperioden, hvilket bl.a. fremgår af den omstændighed, at denne periode var udløbet – uden nogen aftale i tre af de fem procedurer, som var afsluttet i henhold til artikel 314 TEUF – inden fastlæggelsen af den parlamentariske mødekalender for 2017, hvilket bevirker, at Unionens årlige budget ikke kunne vedtages før end december i det år, der gik forud for det pågældende regnskabsår i disse tre procedurer. Parlamentet har endvidere som svar på et spørgsmål fra Domstolen i retsmødet præciseret, at det præcise starttidspunktet for forligsperioden kun kan fastlægges i sidste øjeblik på baggrund af Parlamentets, Rådets og Kommissionens opdaterede kalendere, hvilket ligeledes er ubestridt.

36 Selv efter fastlæggelsen i april 2017 af den pragmatiske tidsplan for budgetproceduren for regnskabsåret 2018 var det således fortsat usikkert, om og hvornår forligsudvalget rent faktisk kunne nå til enighed om en forligsaftale.

37 Under disse omstændigheder begik Parlamentet heller ikke et fejlskøn, da det fastholdt mødekalenderen for de ordinære plenarmøderækker for 2017 efter fastlæggelsen af den pragmatiske tidsplan i april samme år.

38 De anfægtede retsakter er dermed ikke behæftet med et fejlskøn som påberåbt af Den Franske Republik.

39 På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger skal Den Franske Republiks eneste anbringende forkastes, og Parlamentet skal følgelig frifindes.

Sagsomkostninger

40 Ifølge artikel 138, stk. 1, i Domstolens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Parlamentet har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og Den Franske Republik har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale Parlamentets omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 140, stk. 1, bærer Storhertugdømmet Luxembourg, der er indtrådt i sagen, sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

1) **Europa-Parlamentet frifindes.**

2) **Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger.**

3) **Storhertugdømmet Luxembourg bærer sine egne omkostninger.**

Underskrifter